

Africký šampionát potřetí

„Letos žádná podpora pro družstvo nebude, jedeme za své!“ zní mi v uších při návratu ze závodu v lovecké kulové střelbě pořádaném v Bzenci, kde Martin Šlechta informoval o plánu zúčastnit se letošního MS v Africe ve dnech 15. až 21. července 2018. „Do zítřka mi nahlaste, kdo máte zájem – zatím jsme čtyři.“

Jedu, teda spíš popojíždím po D1, takže mám spoustu času na přemýšlení. Zúčastnit se takového závodu byl vždy můj sen. Nikdy jsem nepatřil mezi českou kulovou špičku, ale střelba mě baví, a zkušenosti a trénink získaný při závodech se mi již mockrát vyplatil v podobě úspěšného lovu, kdy ještě před pár lety bych za daných okolností na střelbu ani nepomyslel. Při oficiálním sestavování bych neměl šanci se do družstva dostat, takže obrovská příležitost, být na druhou stranu je škoda že se z důvodu finanční náročnosti nemohou šampionátu zúčastnit opravdu ti nejlepší.

Ihned po příjezdu domů se vším seznamuji svoji ženu. I přesto že termín závodu vychází do termínu naší společné dovolené, s mojí účastí souhlasí, navíc bonus od zaměstnavatele mi pomůže při financování. Hned druhý den ráno tedy volám Martinovi, aby se mnou počítal.

Tak se odstartoval tříměsíční maraton příprav, od vyřizování dokladů, zajištění letenek, ubytování, zaplacení startovního až po vyložení technickou část, jako co s sebou, co na sebe a hlavně odladit navážku nábojů do mé kulovnice. Dostatečně přesnou a s co nejplášší dráhou, která by eliminovala chybu při odhadu vzdálenosti. Při závodu se totiž střílí na neznámou vzdálenost. To je velmi diskutovaná část, některými střelci kritizovaná. Je to však součástí pravidel a je dobré tuto schopnost trénovat, protože ani při lovu není vždy čas si vzdálenost změřit, dokonce v některých případech, jako liška na sněhu nebo na čerstvém strništi, nám ani dálkoměr nepomůže.

Při dalším závodě Seriálu Sellier & Bellot Match pořádaném ve Světově, který byl rovněž druhým nominačním, se počet účastníků ustaluje na sedmi, Míra Forro, Tonda Čech, Martin Šlechta, Ondra Kelner, Vlastislav Soukup, Tomáš Staněk a Martin Hlušíčka. Nakonec jsem se svými výsledky do nominace vešel. Nebylo tedy o čem více přemýšlet. Škoda, že se dva z nominovaných reprezentace vzdali. Šest lidí do družstva a jeden náhradník, takže je nás akorát. Míra ještě navrhuje vzít svého syna Jakuba jako pomocníka a případného tlumočníka.

Tři měsíce uběhly jako voda a já den před odletem skládám věci do zavazadel. Váhový limit 30 kilogramů je dost omezující, proto balím věci podle důležitosti. Nejprve zbraně a náboje. Puškohledy raději do příručního zavazadla, pro větší ochranu. Do váhového limitu střeliva pěti kilogramů se v mojí ráži vejde dvě stě nábojů. Ještěže nám firma Sellier & Bellot odeslala do JAR zásilku nábojů Match v ráži 223 Remington, které jsou i přesto že se jedná o sériový náboj, špičkově přesné a pro tento závod plně vyhovující. Kromě střeliva pro kategorii 222/223 nás Sellier & Bellot

vybavil ještě tričky a kšiltovkami vyrobenými speciálně pro družstvo na tuto akci. Váha ukazuje devatenáct kilogramů, to znamená deset kilogramů na oblečení a zbytek věcí. Dokonce se rozhoduji čemu dát přednost, pár bot nebo lahev Myslivce, vyhrávají boty, i když od kolegů později schytávám kritiku.

Druhý den ráno již stojíme na letišti všichni v dobré náladě a plni očekávání. Povinné papírování ohledně přepravy zbraní a již sedíme v letadle. Povinné papírování ohledně přepravy zbraní a již sedíme v letadle. Bohužel neletíme přímo, ale přestupujeme v Doha a pak ještě asi hodinový vnitrostátní let. Zde musím zmínit pomoc Mírového syna Jakuba při odbavování zbraní na letišti v Johannesburgu, kde málem naše výprava skončila, z důvodu nesouladu některých dokladů s požadavky místní policie. Naštěstí Jakubův šarm znalost angličtiny a schopnost odhalit lidskou slabost nám otevřel cestu z letiště.

Na letišti v Kimberley nás už čekal obrovský podporovatel lovecké střelby a pro některé již starý známý Honza Velík, který nás odvezl na jeho farmu Loskop, která se stala naším domovem pro dvou denní aklimatizaci s prostorem pro trénink a nastřelení zbraní.

Musím přiznat, že do té doby jsem nepatřil mezi příznivce lovu v Africe, ale atmosféra na farmě mě naprosto okouzila. Myslím, že ani většina členů výpravy s lovem ani nepočítala, ale slovo dalo slovo a během dvou dnů si každý z nás mohl ulovit antilopu, jako vzpomínku na návštěvu. Zde musím vyzdvihnout profesionalitu a organizační schopnosti Honzy, který vše naplánoval a ještě některé z nás na lovu doprovázel. Získal si tím další nadšence, a všem návštěvu na jeho farmě vřele doporučuji.

A jako by jeho pomoci nebylo dost, tak jsme se další den jeho mikrobusem přesunuli na místo konání samotného šampionátu blízko města Bloemfontein, kde již bylo vše připraveno na zahajovací ceremoniál.

Jsem překvapen, jakou obrovskou pozornost zde lovecké kulové střelbě věnují. Vše je téměř dokonalé, přátelští lidé, velké prostory pro střelbu a zájem lidí trénovat a učit se střílet. Škoda že přístup některých lidí u nás není také takový, dokonce znám případy, kdy si lidé koupí drahou zbraň, špičkovou optiku, ale již je jim líto obětovat několik krabiček nábojů pro natrénování střelby. ...

Ale teď již k samotnému závodu, který pro nás začíná na korbě terénního pickupu. I přesto, že jsme v Africe, okolní teplota je těsně nad nulou. Na první stanoviště přicházíme ještě docela prokřehlí, ale ani se nestačíme rozkoukat a již nás volají.

První terč antilopa na vzdálenost něco přes dvě stě metrů, poloha jakýsi sušák na seno se spoustou výčnělků, v čase dvaceti sekund zaujmout polohu, najít svůj terč a vystřelit – hvízd rozhodčích, posun o metr vedle k další podobné opoře a celé znovu, takto ještě třikrát a je za námi první stanoviště.

Jsem na sebe trošku naštvaný, vše se seběhlo nějak moc rychle, nestačil jsem si připravit polohy a ani se zásahy si nejsem moc jistý.

Jdeme k terčům, naštěstí to není tak hrozné, je to první terč a ještě dalších osmdesát pět výstřelů před námi. Rozhodně to není typ závodů, kde jedna špatná rána vás posune na konec startovního pole.

Přecházíme k dalšímu stanovišti. Zde je terč prasete bradavičnatého, znovu pět rozdílných poloh v čase dvaceti sekund. Máme čas na přípravu, společně se domlouváme na vzdálenosti, polohách a korekci na vítr. Poměrně jednoduchý terč na asi sto padesát metrů. ▶

KLUB SOKOLNÍKŮ
A ČESKOMORAVSKÁ MYSLIVECKÁ
JEDNOTA

51. SOKOLNICKÉ SETKÁNÍ

Středa 3. října 2018

12:00 – Mistrovství sokolovitých dravců ve stoupavém letu o putovní pohár předsedy Klubu sokolníků ČMMJ

Čtvrtek 4. října 2018

10:00 – Zahájení setkání a sokolnických lovů na nádvoří zámku v Opočně

10:30 – Odjezd do honiteb, lovy

19:00 – Výřad na nádvoří zámku

Pátek 5. října 2018

10:00 – Nástup na nádvoří zámku a odjezd do honiteb, lovy

19:00 – Výřad na nádvoří zámku

20:00 – Společenský večer (Klášteří zahrada, Kodýmův dům)

Sobota 6. října 2018

09:00 – Nástup na nádvoří zámku

10:00 – Ukázky výcviku dravců pro veřejnost na Vodětínském kopci

11:00 – Odjezd do honiteb, lovy

19:00 – Výřad a slavnostní zakončení na nádvoří zámku

Stanoviště číslo tři, noční měra všech střelců, střelba z volné ruky na terč opice. Základní palebná čára na vzdálenost asi sto třicet metrů. Dvě rány v čase třiceti sekund. Pocházejí o dvacet metrů blíž k terči. Zde opět dvě rány ale v čase dvaceti sekund. Opět posun o dvacet metrů a poslední rána v čase deseti sekund. Těžká zkouška, ale střelbu z volné ruky máme natrénovanou z L4K, takže vcelku budujeme.

Další dvě stanoviště byla střelba na gongy, pro mě tolik oblíbená disciplína, protože hned vidíte zásah. Zde si na nás pořadatelé připravili překvapení v podobě nepravidelných velikostí a tvarů, které znesnadňovaly odhad vzdálenosti. Bohužel na šampionátu se mi na gongy moc nedařilo a pouze jednou se mi povedlo stanoviště vyčistit, střelit pět z pěti.

Poslední stanoviště prvního dne a opět specialita letošního šampionátu, za sebou stojící antilopy. Pořadatelé zde nasimulovali loveckou situaci, kdy antilopa určená k lovu stojí v zákrytu za dalším zvířetem. V praxi zbytečný hazard, ale na mistrovství světa chtějí prověřit nejlepší střelce. A jistě to byl terč, který dokázal zamotat hlavu, vždyť při špatném odhadu vzdálenosti nebo rychlosti větru mohl bodový zisk, při zásahu vpředu stojící antilopy, znamenat bodovou ztrátu mínus sedmdesát pět bodů.

Večer při večeři se setkáváme s ostatními střelci a vedeme debatu o stavu lovecké kulové střelby u nás. Právě zde byla znovu vznesená žádost o uspořádání čtvrtého mistrovství světa u nás v České republice. Celý šampionát za námi následně chodili střelci z ostatních evropských států a nabízejí svou pomoc a finance pro šampionát u nás. Vidí v tom šanci dostat k lovecké kulové střelbě více střelců především v Evropě. Úkol tedy již ne pouze pro jednotlivce, ale pro celou skupinu lidí a další důvod, proč by měla vzniknout oficiální zastřešující organizace lovecké kulové střelby. Dát dohromady všechny partnery mající co dočinění se zbraněmi, střelivem, optikou, střelbou a střelectvím a zajistit především prostor, kde šampionát u nás uspořádat, aby to nebyl jen „slabý odvar“ toho, co je standardem v Africe. Všichni si jistě uvědomujeme, jakým směrem se myslivost vyvíjí, vždyť více než devadesát procent selektivního odstřelu je prováděno právě kulovou zbraní. A navíc vidět u nás v akci nejlepší „kuličkáře“ světa, by byl jistě zážitek.

Druhý den ráno začínáme na jiném místě, v prostředí místních skal. První stanoviště dva terče. Perlička ve vzdálenosti asi sto třicet metrů, druhý antilopa skákavá na asi sto šedesát metrů. Pokud chce střelec bodovat, musí se pokusit zasahovat na terči místa s maximální bodovou hodnotou, většinou hlavu, odpovídající místnímu způsobu lovu, což je velice ceněný zásah z důvodu dalšího využití zvěřiny. Takže i na terči perličky je třicetibodová hodnota na hlavě. To znamená zasáhnout cíl o velikosti tři krát tři centimetry. Úkol zní jasně, z pěti různých poloh na skále vystřelit dvakrát na antilopu třikrát na perličku v čase dvaceti sekund na ránu. Pořadí terčů si může střelec zvolit sám.

Prohlížím si stanoviště a pokouším se odhadnout, která poloha mi umožní nejlepší oporu a z které budu střelba na menší cíl. Podle pravidel není možné po-

Terče byly někdy opravdu hodně daleko...

lohu zkoušet předem. Zazní hvizd, praštím sebou na první kámen. Sotva se mi podaří odpočítat můj terč již slyším deset, devět, osm, ... rychle vystřelím a ve zbylém čase se pokouším zahlédnout zásah. Zdá se mi, že je vlevo vedle hlavy. Závidím klukům Meopty, ta by zásah ukázala jasněji.

Fouká nárazový vítr tři až pět metrů za sekundu zprava, vím, že s 223 dokáže vítr pěkně zacvičit. Proto další dvě rány vystřelím o tři centimetry vpravo jako korekci na vítr.

Po příchodu k terčům jsem dost v rozpacích, jeden zásah dva centimetry vlevo, další tři vpravo, bodový zisk nula. Zřejmě přestalo foukat a já v časové tísně už nestačil zareagovat. Přece jen i při střelbě je třeba trochu štěstí.

V podobném duchu se odehrál celý šampionát, různé terče, různé polohy a vzdálenosti, prostě krásných šest dní střelby. Celkem jsme každý vystřelili stošedesát soutěžních ran. Devadesát v kategorii 222/223 a ten samý počet v kategorii OPEN. Nikdo z nás nekontroloval průběžné výsledky, jediné co nasvědčovalo, že na tom nejsme špatně, byla změna chování rozhodčích, kteří nás najednou jakoby víc kontrolovali, a jednou se mě dokonce pokusili, celkem bezdůvodně diskvalifikovat.

U fotbalu či hokeje se fandící fanoušci považují za dalšího hráče. Pro nás sedm, byl tím osmým hráčem Kuba Forró. Nejen jeho perfektní znalost angličtiny a zmiňovaný šarm, ale i bodrá a veselá povaha umocněná „ukecaností“, no prostě živel. Mokrát díky jeho neustálým dotazům na rozhodčí nám tím získal pro nás tak drahocenné

vteřiny, potřebné pro odhad vzdálenosti a stanovení taktiky střelby. No a mimo střeliště úžasný bavič a kumpán. Pokud by někdo měl moderovat zahájení či vyhlášení MS u nás, je volba jasná – Kuba.

Střelba utichla a sedíme v nádherně vyzdobeném sále pro vyhlášení výsledků a závěrečný ceremoniál.

A jak to tedy dopadlo? Team České republiky tvořený členy ČMMJ obsadil v kategorii 222/223 druhé místo a v kategorii OPEN také druhé místo. Takže dvě stříbra. Ztráta na vítězné družstvo JAR nepřilíš velká, třetí Namibie nám jako jediná šlapala na paty. Přál bych vám slyšet ten potlesk. Přece jen

Stříbrné družstvo ČR
Martin Šlechta přebírá cenu jako nejlepší z Čechů

nám někdo fandí a jsou rádi, že se šampionátu zúčastňujeme, i když někteří ani nevědí, kde Česká republika leží.

My je ale přesvědčili, že patříme k dobrým střelcům. Na šampionátu střelili Martin Šlechta a Tomáš Staněk s varminty CZ 557, které jim Česká zbrojovka upravila přímo pro tento šampionát. Martin skončil v první desítce jednotlivců a Tomáš těsně za ním. Věřím, že až se se zbraní opravdu sžijí, bude to příště už zlato.

Nakonec naše účast na III. MS v LKS nezůstala bez podpory. Velice nám pomohl Honza Velík, dva střelci jeli na základě podpory ČZUB, střelci střelící v kategorii 222/223 a v kategorii OPEN náboji Match obdrželi střelivo potřebné na trénink a vlastní závod zdarma. Možná nás všechny čeká ještě dodatečný příspěvek ze Střelecké nadace při ČZUB. Jak vysoce ocení náš výkon, nikdo zatím neví. Ale pro nás všechny, to byly nezapomenutelné chvíle se Lvíčkem na hrudi a s hrdostí v srdci.

Lovecké kulové střelbě zdar!

HLÚŠA

